

נולדה ב-1883
ברוסיה
ונפטרה
במדינת
ישראל ב-
1972.

הקימה את
בית הספר
החקלאי
בנהלל
וניהלה אותו.

הקימה את
"חוות
העלמות"
לחינוך נשים
לעבודה
חקלאית
ומשק בית.

למדה חקלאות
ואגרונומיה
(תורת החקלאות)
ברוסיה וב-1909
סיימה את
לימודי
הדוקטורט
בהצטיינות.

לקראת סוף ימיה
החליטה אנה
לתרום את ביתה,
עם אוסף
האומנות שבו
הכולל את
ציוריה, למען
תושבי ירושלים.

הייתה אחות
וציירת
ישראלית
שזכתה בפרס
ישראל.

התחילה ללמוד
ציור בגיל 15
באוסטריה
ומשנת 1930
ציירה בעיקר
את ירושלים
והסביבה.

נולדה בצ'כיה
ב-1894
ונפטרה ב-
1980 במדינת
ישראל.

הייתה ממקימות
מועצת הפועלות,
תנועת נשים
שפעלה למען
זכויותיהן של
נשים בתחומים
רבים ועמדה
בראשה במשך 43
שנים.

נולדה ב-1895
באוקראינה
ונפטרה ב-
1975 במדינת
ישראל.

בשנת 1923
וקיבלה היא וב
זוגה עונש מאסר
שהתבטא בגרוש
לסיביר, בני הזוג
הצליחו לעלות
במקום זאת לארץ
ישראל.

כיהנה 18
שנים כחברת
כנסת ועשר
שנים כסגן
יושב ראש
הכנסת.

הייתה
האישה
הראשונה
שזכתה בפרס
נובל והאדם
הראשון שזכה
בשני פרסי

למדה כימיה
ופיזיקה
בסורבון בפריז
והייתה
האישה
הראשונה
שלימדה שם.

נולדה בפולין ב-
1867 ונפטרה
ב-1964 כנראה
בשל חשיפה
מוגזמת
לחומרים
רעילים.

בגלל שהייתה
אישה היא לא
יכלה ללמוד
באוניברסיטה
ולכן עבדה במשך
מספר שנים
כמורה.

**נולדה ב-
1921
בהונגריה
והוצאה
להורג
בירייה
בשנת 1944.**

**למדה שנתיים
בבית הספר
החקלאי בנהלל,
והצטרפה
לקבוצת צעירים
שהקימו את
קיבוץ שדות ים.**

**ב-1943 התנדבה
חנה להיות צנחנית
לעזרת יהודי
אירופה. היא
עברה אימונים
במצרים, ובמרס
1944, הוצנחה
ביוגוסלביה
שבאירופה.**

**נתפסה כאשר
חצתה את גבול
הונגריה ועמדה
בעינויים קשים.
בנובמבר 1944
הוצאה להורג
בירייה באשמת
בגידה בהונגריה.**

**אישה אפרו-
אמריקאית
שנולדה
באלבמה
שבארצות
הברית ועבדה
רוב חייה
כתופרת.**

**ידועה בעיקר
בשל העובדה
שב-1955, היא
סירבה לפנות את
כיסאה לאדם
לבן. היא נאסרה,
נשפטה והורשעה
בהפרת הסדר
הציבורי.**

**בעקבות מעצרה
הוביל מרטין לותר
קינג את חרם
האוטובוסים של
מונטגומרי אשר
בעקבותיו ביטלה
חברת האוטובוסים
הציבורית את
מדיניות ההפרדה
הגזעית שלה.**

**ב-1996 העניק לה
הנשיא ביל קלינטון
את מדליית החירות
הנשיאותית וב-
1999 הוענקה לה
מדליית הזהב של
הקונגרס על
פעילותה נגד
גזענות.**

קצינים בריטים
הציעו לה להישאר
במצרים, אך היא
סירבה וחזרה לארץ
להמשכת
פעולותיה, שתרמו
תרומה חשובה
לניצחון בעלות

שרה הייתה
מרגלת
שהעבירה מידע
לצבא האנגלי
על צבאות
התורכים
והגרמנים,
ששלטו אז

נולדה בארץ
ישראל בשנת
1890 והתאבדה
בשנת 1917
מפחד שלא
תעמוד בעינויי
הטורקים ותגלה

ב- 1917 הצטרפה
לארגון 'ניל"י-
נצח ישראל לא
ישקר, שנוסד על
ידי אחיה, אהרון
אהרונסון.

הייתה שרת
העבודה, שרת חוץ
וראש ממשלה.
חייבה את הגברים
שבאו במגע איתה
לקבל אותה כמו
שהיא- אישה
המשחקת כאישה
במגרש של גברים.

הייתה ראש ממשלה
בזמן מלחמת יום
כיפור שהייתה
המלחמה הטראומטית
ביותר עבור מדינת
ישראל. ב- 1974
החליטה להתפטר,
בעקבות פעילות
תנועות המחאה נגדה.

הייתה ראש
הממשלה
הרביעית של
מדינת ישראל
והאישה היחידה
שנבחרה לתפקיד
זה במדינת
ישראל.

נולדה ב-1898
בקייב
שבאוקריאנה
ונפטרה ב-1978
במדינת ישראל.

בגיל שנה ושבעה
חודשים חלתה
בשפעת חריפה,
שתוצאותיה
הקשות היו בכך
שהיא נהייתה
עיוורת, חרשת
ובסופו של דבר-
אילמת.

הלכה לבית ספר
לעיוורים ולאחר
מכן לקולג' רדקליף,
אותו סיימה
בהצטיינות,
בעזרתה של מורתה
הנאמנה שליוותה
אותה ולמדה אותה
מילדותה.

כתבה שירים,
מאמרים,
סיפורים
ופרסמה
אוטוביוגרפיה
של עצמה.

לאחר
הלימודים
החלה בפעילות
פוליטית ותמכה
במגזרים
חלשים כגון:
נשים, שחורים,
נכים ועיוורים.

נולדה
בסלובקיה ב-
1914
וב-1944
הוצאה להורג
על ידי
הנאצים.

ב-1939 עלתה
לארץ ישראל
והצטרפה לקיבוץ
מענית שם עבדה
בכל מיני עבודות
שדה וחקלאות
קשות.

כשנודע לה על
שליחת צנחנים
לארצות שכבשו
הנאצים היא
התנדבה לפעולה
למרות שהיה לה
קשה להאמין
בכוחה.

הצליחה לפנות
עם עוד צנחנים
60 חיילים
וקצינים מצבאות
ארצות הברית
ובריטניה, אך
נפלה בשבי
בנובמבר 1944.

עבדה
בתלישת
גרעיני
חומוס,
עבודה
שנחשבה
לקשה

עבדה 40
שנה ברפת
והיא נחשבת
לרפתנית
הראשונה
בישראל.

עבודתה
הראשונה
בארץ הייתה
בפרדס,
עבודה שהיא
אהבה
במיוחד.

נולדה בשנת
1889 בקייב
שבאוקראינ
ה ונפטרה
בשנת 1970
במדינת
ישראל.

יזמה את
הקמת ארגון
"הדסה"
במטרה
להביא לארץ
שירותי
רפואה.

עמדה בראש
מוסד עליית
הנוער אשר
העלה בני נוער
לארץ אחרי
מלחמת
העולם

הקימה את
בית הספר
הראשון בארץ
לעבודה
סוציאלית
ועסקה
בשיקום נוער
עבריו.

נולדה בשנת
1860
בארה"ב, שם
התגוררה רוב
חייה ופעלה
בתחומי
החינוך